

vidt jeg efter Kortet kan se, bliver der mellem den gamle Station og den ny, som man foreslaar at oprette, en Afstand af ca. 2,000 Alen eller man kan vel sige en 15 Minuters Gang, og det er altsaa for at spare disse 15 Minuters Gang, naar der skal afsendes et Telegram, at vi skulle oprette en ny Station. Jeg synes ikke, der er nogen særlig Grund dertil. Der er jo ikke Tale om en saa stor Afstand, at Folk behøve at være bange for den, og hvis de Folk, der skulle benytte Telegrafien synes, at det er for besværligt at gaa disse Hundreder af Alen og bruge disse 15 Minuter for at tilbagelægge dette Stykke Vej, saa er der jo Sporvogne derude, med hvilke de vistnok for 5 Øre kunne køre hele Vejen. Begge Stationer skulle jo være paa Nørrebrogade, og saa vidt jeg ved, gaar der Sporvogne, med hvilke Folk, som sagt, for 5 Øre kunne køre hele Vejen, og det synes mig dog at være en saa lille Udgift, at vi ikke af den Grund skulde gaa med til at oprette en ny Telegrafstation. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte forleden Dag, at vi Landborepræsentanter saa smaat for ikke at sige smaaligt paa Spørgsmaal af Interesse for København. Heri har det ærede Medlem fuldstændig Uret, og det vilde være temmelig let for mig at fremdrage Beviser for, at dette ikke er Tilfældet. Jeg behøver egentlig kun at nævne et eneste Spørgsmaal for at vise, at det ærede Medlem har stor Uret, og det er Spørgsmaalet om den store Udvidelse, som i Fjor fandt Sted for Postvæsenets Vedkommende her i København, idet vi gik ind paa at forøge Postbudenes Antal med over 100. Det synes mig, at dette vidner ikke om, at vi se smaat og smaaligt paa Spørgsmaal af Interesse for København. Samtidig med, at vi gjorde det, vidste vi meget vel, at der endnu omkring paa Landet er adskillige Steder, hvor der slet ingen Postombæring finder Sted. Det ærede Medlem har derfor ikke Ret i den Beskyldning.

Jeg skal endnu blot erindre om, at Telegrafvæsenet giver Underskud, og som Følge af dette Underskud bliver der og er der blevet nedlagt adskillige Telegrafstationer omkring paa Landet, og som Følge af dette Underskud har Finansudvalgets Flertal ikke ment at kunne gaa med til at anbefale Oprettelsen af ny Telegrafstationer, undtagen hvor der ere særlige Grunde dertil. Men i dette Tilfælde, hvor det kun drejer sig om at spare Folk for at

gaa et Stykke Vej, som kan tilbagelægges i 15 Minuter eller spare Folk for en Udgift af 5 Øre til en Spørgvognsbillet, er der ikke særlig Grund til at oprette en Station, og jeg vil derfor anbefale Tinget at forkaste Forslaget.

Philipsen: Da det har skikket sig saa, at jeg har faaet Ordet efter det ærede Medlem for Københavns Amts 7de Valgkreds (Ole Hansen), der staar som Ordfører for Nægtelsen af denne lille Bevilling, vil jeg gerne begynde med at erklære mig ganske enig med ham i, at det ingenlunde med Rette kan siges om Folketinget, at det skulde stille sig uvilligt eller smaaligt over for Bevillinger paa Finansloven til København. Det er ikke rigtigt, og det forekommer mig hverken billigt eller klogt at fremsætte saadanne Beskyldninger. Samtidig maa jeg sige, at jeg agter at stemme for denne Bevilling og ogsaa tror, det er rigtigt at gøre det fra et almindeligt Stats-synspunkt. Der er sagt meget om denne Sag, og de reelle Betragtninger, som ere fremhævede af forskellige Medlemmer, kan jeg ganske slutte mig til. Jeg skal samle dem i den ene Sætning, at jeg tror, man overser, at det ydre Nørrebro er blevet et ganske andet Kvarter, end det var for nogle Aar siden. Vi ere derude paa Veje til at faa det Fabrikkvarter, vi saa længe have trængt til, et Fabrikcenter, og det kan derfor næppe siges at være urimeligt, at man sætter Pris paa at have en Telegrafstation i Nærheden af et saadant Kvarter. Hermed skal jeg forlade dette Spørgsmaal.

Jeg har bedt om Ordet for at gøre nogle Bemærkninger angaaende det betydeligste Stridsspørgsmaal, om jeg maa kalde det saa, som i Aar findes paa Indenrigsministeriets Budget, nemlig Udvalgets Forslag om at nægte Bevillinger til ny Statstelefonanlæg. Spørgsmaalet er i sig selv ret betydeligt, og drejer sig om ret mange Penge. Jeg skulde dog ikke alene af den Grund have bedt om Ordet, selv om jeg ikke var fuldstændig enig med Udvalget, men det forekommer mig, at der burde lyde fra Folketingets Side, fra de menige Medlemmers Side, et Ord, for saa vidt man ikke er enig i Udvalgets Synspunkt med Hensyn til Forholdet til det jydsk Telefonvæsen og det jydsk Telefonselskab, og der maa jeg beklage, at jeg i det Tilfælde ikke kan tiltræde det Standpunkt, Udvalget har indtaget, og ganske særlig ikke i den Motivering, som vor meget